

INFO VOUB

I/2020

Milí přátelé,

období, kdy jsem stála v čele Výtvarného odboru jako předsedkyně, končí.

Vést Výtvarný odbor bylo pro mne poctou, ve své podstatě pracovně tvůrčí, ale zároveň těžké. Ocitla jsem se rázem vytržena z doupěte ateliéru na postu pseudoúředníka se zodpovědností za jiné. Za kolegy, kteří očekávají dobro, rozkvět spolku, pěkné výstavy i s katalogem a hlavně soudržnost a smysl existence. Jsem duší besedáčka, už ze třetí generace, záleží mi na tom, aby spolek pokračoval a jeho význam vzrůstal. Pracovala jsem ve výboru VOUB nejméně dvacet pět let, věděla jsem tedy, jak to chodí, že nejdůležitější je spolupráce a podpora spolupracovníků ve výboru a to se mi potvrdilo. Jedině díky vydatné pomoci mnohých kolegů, kterým za pomoc a podporu velmi děkuji, jsem tuto funkci mohla proměnit v několik úspěšných činností. To podstatné podle mne bylo:

- 1) Spolková členská výstava ve Staré čistírně odpadních vod v Bubenči v r. 2018, kterou doprovázel krásný katalog. Považuji členské výstavy za důležité, měly by se opakovat co nejčastěji, protože smyslem členství ve spolku je především potkávat se na výstavách a prezentovat svou nejnovější tvorbu. Výstavní prostor ovšem musí být dostatečně veliký, je vždy velká výhra a výzva, když se jej podaří získat. Na příští rok v létě se rýsuje společná velká výstava s Mánesem v bývalé českobratrské modlitebně v Mladé Boleslavi.
- 2) Emancipace a respekt Výtvarného odboru v celém spolku UB mě stál mnoho duševních sil, ale podařilo se nám prosadit uznání a lepší finanční podmínky za to, že VOUB se zásadně podílí na získávání sponzorských peněz. Zapůjčuje výtvarná díla svých členů do kancelářských prostor PROMEDu.
- 3) Velmi mne těší, že jsem získala do našich řad nové mladé členky, výtvarné teoretičky, které začaly aktivně působit v rámci celého spolku jako kurátorky i v redakci časopisu Život. Věřím, že to je jen začátek nové mladé besední vlny.

Za tři roky šéfování jsem ze sebe hodně vydala a myslím, že už nemám spolku více co přinést. Jistě pro mne bylo předsednictví obohacující, jsem ráda za tuto zkušenost, ale jsem svou podstatou výtvarnice... Nový kandidát, výtvarný teoretik Ivo Binder, který celý život pracoval v galerijním prostředí a sbírkách výtvarného umění, bude mít nový přístup a jiný názor na práci předsedy Výtvarného odboru a to je velmi dobře. Tak by to mělo být, časté střídání předsedů může být jen obohacující.

Šárka Radová

Ivo Binder *1955

Vystudoval Gymnázium v Moravských Budějovicích (1971–1975), Vysokou školu zemědělskou v Brně (1977–1982) a Filozofickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, obor dějiny umění (1990–1997). Z politických důvodů nebyl dříve přijat.

V letech 1994–1995 byl kurátorem sbírky výtvarného umění v Muzeu Kroměřížska a koordinátorem výstav v Galerii v podloubí, spravované muzeem; současně byl kurátorem galerie Velehrad v Olomouci, kde realizoval 16 výstav. Od roku 1996 až do roku 2005 byl kurátorem sbírky moderní malby a plastiky Moravské galerie v Brně. V letech 2005–2006 byl kurátorem sbírek Jana a Medy Mládkových v Museu Kampa v Praze. Od 1. dubna 2010 do 31. 12. 2019 byl kurátorem sbírky kresby Muzea umění Olomouc v Olomouci.

Člen UHS, ICOM, SIAC, Deutsche Gesellschaft für christliche Kunst, Umělecká beseda, Hollar

Jaroslava Brychtová – nekrolog

8. dubnem 2020 ztrácí obor uměleckého skla výraznou a světově respektovanou osobnost – zemřela sochařka Jaroslava Brychtová – první dáma českého skla. Za Jaroslavou Brychtovou však zůstává nepřehlédnutelná tvůrčí stopa, kterou ovlivňovala sklářskou scénu více než 50 let. Každý, kdo měl příležitost se s Jaroslavou Brychtovou setkávat, mohl vnímat její charisma naplněné intenzivním vnitřním světlem, podobné skleněným objektům, na jejichž vzniku se podílela. Setkání s Jaroslavou Brychtovou byla motivující, protože nikdy neztratila zájem o dění v oboru, o železnobrodskou sklářskou školu a město, ve kterém celý život tvořila a žila. Jaroslava Brychtová se Stanislavem Libenským náleží mezi legendy autorského skla 20. století, vzbuzující zasloužený obdiv a úctu. Jejich díla jsou zastoupena v nejprestižnějších zahraničních i domácích muzeích, galeriích či soukromých sbírkách. Za svou tvorbu obdrželi mnohá ocenění, například: Grand Prix na EXPO 58 v Bruselu,

Zlatou medaili na Art Biennale 1965 v São Paulu nebo Bavorskou státní cenu (1967). V roce 2005 Brychtová převzala od prezidenta Václava Klause státní vyznamenání Medaili Za zásluhy. V roce 2019 obdržela ocenění Pocta hejtmána Libereckého kraje. Jaroslava Brychtová se narodila 18. července 1924 v Železném Brodě. Po absolvování reálného gymnázia v Turnově (1936–1944) a přijetí na uměleckoprůmyslovou školu v Praze (1944) pomáhala svému otci, profesorovi železnobrodské sklářské školy Jaroslavu Brychtovi, u prvních pokusů o tavenou skleněnou plastiku. Této technice, která se rozhodujícím způsobem zasloužila o radikální proměnu názoru na sklo a jeho využití ve výtvarné práci, zasvětila celý život a přivedla ji k uměleckému vrcholu. Nalezla smysl a budoucnost výtvarné existence nejenom pro sebe, ale i stovky svých pokračovatelů. V polovině padesátých let spojila své umělecké, a později také životní osudy, s profesorem Stanislavem Libenským. Vytvořili ojedinělou dvojici tvůrců, která bezmála padesát let zhodnocovala do té doby netušené umělecké možnosti technologie taveného skla. Libenského rozměrné kresby odvážných prostorových vizí převáděla Brychtová do trojrozměrných modelů z hlíny a připravovala je pro utavení ze skla. V roce 1950 vzniklo v podniku Železnobrodské sklo výtvarné středisko a Jaroslava Brychtová využila příležitosti stát se jeho výtvarnicí. Zasloužila se o založení oddělení zaměřeného na výtvarný a technologický vývoj tavených skleněných plastik a jejich využití v architektuře. V roce 1954 se stal ředitelem železnobrodské sklářské školy Stanislav Libenský a začal se zajímat o znovuoobjevenou techniku taveného skla ve formě poté, co si uvědomil její výtvarný potenciál. První společnou práci Jaroslavy Brychtové a profesora Libenského byla Miska–Hlava ze zeleného skla (1955) a prvním společným dílem do architektury osm reliéfů do vinárny hotelu Jalta v Praze (1957). V šedesátých letech vytvořili objekty Kompozici šedou (1964), Hudbu (1964–1965), Klín (1965), Kompozici modrou (1965), Hnědou konkreci (1966–1967) a Srdce zlaté (1968). Jejich vrcholnou realizací v tomto období byla vitráž Vesmír pro budovu stálé mise ČSR při OSN v Ženevě (1968–1969). Zásadní význam pro jejich autorskou sklářskou tvorbu měla i další díla: Slunce staletí, Velký kónus a Modrá konkrece (1966–1967), nebo díla vystavená roku 1967 v československém pavilónu na Světové výstavě v Montrealu. V sedmdesátých letech a v první polovině osmdesátých let byla jejich tvorba závislá na spolupráci s architekty (např. realizace pro zastupitelské úřady ve Stockholmu, Dillí, Berlíně). Jejich realizace ve skle se staly určujícím prvkem řady architektonicky zajímavých prostorů a veřejných budov. Mezi ty významné patří například vitráže ve svatováclavské kapli chrámu sv. Víta v Praze, plastické vitráže oken kostela sv. Jiljí na Pražském hradě, skleněné opláštění Nové scény Národního divadla v Praze (ve spolupráci s arch. Karlem Pragerem), vstupní hala hotelu International v Brně, sochařská výzdoba schodiště vysílače Ještěd, nebo okna kaplí v Horšovském Týně. Zájem zahraničních muzeí a galerií jim umožnil věnovat se vlastní tvorbě. V 70. a 80. letech vzniká série vynikajících skleněných realizací: Koule v krychli (1970), Hranol v kouli (1978), Krychle v kouli (1980), Válec v kouli (1981) a Krychle v krychli (1983). Následovala díla Metamorfózy I–V (1984), Dvě polokoule v krychli (1989), Siluety města I–III (1989), Kontakty, Stolce, Hlavy aj., a konečně na Prostor I–V (1991–1995), Otisky anděla, Rubáše, T-Prostor a Intersekce (1995–2000). Poslední společnou realizací byla okna pro gotickou kapli na brněnském Špilberku. Jaroslava Brychtová celý svůj profesní i osobní život zasvětila sklu a zasloužila se tak o trvalé poselství české sklářské tvorby ve světě.

Martin Hlubuček

S použitím textů Antonína Langhamera (2014).

Hudební úterky

Vzhledem k současné situaci byl Hudební odbor nucen přeložit plánované koncerty Umělecké besedy. Náhradní termíny jsou:

Úterek UB, který se měl konat 24. 3. 2020 se bude konat na podzim 6. října 2020

Na programu: **Luboš Sluka**: Sonáta, **Klement Slavický**: Poema a rondo, **Jan Novák**: Rotundelli, **Petr Eben**: Suita balladica

Účinkují: Eduard Šístek – violoncello a Barbora K. Sejáková – klavír

Výtvarný doprovod: Vladimír Kiseljov (není členem UB)

Úterek UB, který se měl konat 7. 4. 2020 se bude konat 23. června 2020

Na programu: **Milan Slavický**: Vzývání III, *Skladby z nového CD*: **Terezie Švarcová**:

In doubt, **Eliška Cílková**: Cumulonimbus, **Ivana Loudová**: Planeta ptáků III,

Zátiší a „kusy“: **Igor Stravinskij**: Tři kusy pro klarinet solo, Pièce pour Pablo Picasso,

Epitaphium..., **Edison Denisov**: Paysage au claire de Lune, **Jan Pták**: Zátiší s nocí

pro dva klarinety, **Alban Berg**: 4 kusy pro klarinet a klavír

Účinkují: Jana Jarkovská – flétna, Anna Ptáková – klarinet, Jan Pták – klarinet a klavír

Výtvarný doprovod: Václav Sokol

Koncert **UMĚLECKÁ BESEDA DĚTEM, DĚTI UMĚLECKÉ BESEDĚ**

byl z důvodů karantény přeložen na 7. 11. 2020 v 10:30 hodin.

Výstavy členů VOUB

Společná výstava členů Umělecké besedy **Ve vzduchu**, Galerie Josefa Lieslera v Kadani, zahájení ve čtvrtek 2. července 2020 v 17 hodin. Kurátor: Svatopluk Klimeš. Výstavy se zúčastní: Eva Brodská, Jana Budíková, Svatopluk Klimeš, Eduard Halberštat, František Hodonský, Jitka Štenclová, Renata Kocmanová, Hana Hamplová, Pavel Piekar, Miloslav Polcar, Alfred Symůnek, host Jan Brodský, host Líba Pražáková, Kristina Vašíčková, Veronika Durová, Šárka Radová, Jiří Kačer, Pavel Trnka

Výstava členů a hostů Výtvarného odboru Umělecké besedy **Poutník, jenž se vrací** se bude konat v bývalém jezuitském kostele Zvěstování Panně Marii v Litoměřicích od 15. září do konce října 2020. Výstavu uspořádá Severočeská galerie výtvarného umění. Kurátor Richard Drury a Jan Štíbr. Celkový počet zúčastněných autorů bude kolem třiceti pěti.

Pars pro toto, Nová síň, Rakovník, 10. 12. 2020 – 31.1. 2021. Kurátorka V. Fremlová a A. Vartecká. Tématem výstavy jsou fragmenty figury.

Plánovaná společná výstava členů Umělecké besedy a Hollaru **Stopy v písku**, Prácheňské muzeum Písek je přesunuta na příští rok 2021.

Jiří Šalamoun: Galerie Millennium, Praha, přesunuto na září 2020

Pavel Piekar: Ve světe žen, Galerie Hotelové školy Radlická, Praha, 6. 3. 2020 – prodlouženo do 25. 6. 2020

Pavel Piekar, Daniela Štichová: Nádherná krajina, 16. 5. 2020 – 25. 6. 2020, Městské muzeum a galerie Nepomuk. Komentovaná prohlídka autorů dne 20. 6. od 15:00 do 17:00.

Jana Budíková: listopad – prosinec 2020, Studiová scéna Pod točnou, Divadlo Kolín

Mikoláš Axmann:

O víně víš hovno, GVU, Hodonín, 22. 1. – prodlouženo do 7. června.

Závislost, SČUG Hollar, Praha, výstava přesunuta na rok 2021, bez přesnějšího určení

Dana Zámečníková: Index lomu České sklo v souvislostech, 8SMÍČKA Humpolec,

6. 3. 2020 – prodlouženo do 20. 9. 2020

Miloslav Polcar: EX MATER, Nová síň, Rabasova galerie, Rakovník 22.10. – 6.12. 2020

František Hodonský: Přiznaná krajina II, obrazy, matrice, 23. 7. – 6. 9. 2020 – Synagoga a muzeum, Hranice na Moravě

Jindřiška a Šárka Radovy: Čtyři generace Radů, nové objevy, Galerie Vlastimila Rady, Železný Brod, 31. 10. – 10. 1. 2021, vernisáž 30. 10. 2020

František Hodonský a Šárka Radová: Galerie Art, Chrudim (Resslovo nám. 12), přesunuto na 2021

Šárka Radová a Helena Samohelová: skupinová výstava Quadro,

zahájení 13. 6. 2020 ve 14 hod., Galerie Jan Svatoš, Kostelec na Černými lesy

Jiří Voves: Rubiao, Pessoa, Sao Paulo, Brazílie, původní termín výstavy byl posunut, přesné datum konání zatím známo

Patrik Hábl:

Sacrelacrum/Sacral Elementum IV., Galerie Spišská Nová Ves, Slovensko,

4. 12. 2019 – 28. 6. 2020

Obraz Obrazem, Hábl – Cranach, Galerie a muzeum litoměřické diecéze, Litoměřice,

4. 6. – 18. 10. 2020

Máchovskou krajinou, SGVU, Litoměřice, 4. 6. – 30. 8. 2020

Landscape Festival, Praha, 16. 6. – 30. 9. 2020

Dekonstrukce krajiny, Radniční galerie, Kyjov, 1. 6 – 30. 6. 2020

Synchronizace barvy, KGVU ve Zlíně, 30.6. – 30. 8. 2020

Jitka Štenclová: Obrazy, kresby, Galerie Slováckého muzea, Uherské Hradiště,

13. 2. 2020 – prodlouženo do 31. 8. 2020

Jitka Štenclová: Metamorfózy, Městské muzeum a galerie Svitavy,

14. 3. 2020 – prodlouženo do 30. 6. 2020

Miloš Šejn:

samostatné výstavy:

NMHTÍ, Galerie ARTIKLE, Brno, Masná 27/9, 12. 5. – 12. 6. 2020

Komentovaná prohlídka NMHTÍ s autorem 2. června 2020

skupinové výstavy:

Máchovskou krajinou, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích,

4. 6. – 6. 9. 2020

Rodná hrouda & Fenomén Kuňka, Východočeská galerie, Pardubice, 4. 3. – 31. 7. 2020

Jolana Havelková a autoři / Šest pohlednic, Dům pánů z Kunštátu, Brno, 9. 6. – 26. 7. 2020

VOKNO / Jubilejní X. ročník, Galerie VOKNO, Osvračín, 30. 5. – 31. 10. 2020

Jindřich Štreit: Národní zemědělské muzeum, Praha: Cykly, do 31. 7. 2020

Spišský Hrohov: Romské pastorale, 1. 1. – 1. 4. 2020 pokračuje

Tetín – kaple: Ze tmy do světla, 21. 6. 2020 – srpen 2020, vernisáž 20. 6. 2020

České Budějovice – obchodní středisko, IGY, Sestry, od 3. 3. 2020

(výstava byla pozastavena a nyní dále pokračuje)

Veselí, Panský dvůr, 8. 3., Ze tmy ke světlu (pozastaveno, digitálně pokračuje)

Praha, Staroměstská radnice, Ze tmy ke světlu, vernisáž 18. 8. 2020

Nový Bor, Kino, Ze tmy ke světlu, vernisáž 7. 10. 2020

Praha, Hlavní nádraží, Vietnamci, červenec 2020

Glogowek, zámek Polsko, Kde domov můj, červenec 2020

Noví členové VOUB

Vendula Fremlová *1979

Působí jako kurátorka a teoretička současného umění. V letech 2009–2013 řídila obecně prospěšnou společnost „Lidé výtvarnému umění – výtvarné umění lidem“ spravující Galerii Emila Filly v Ústí nad Labem. V roce 2013 spoluzakládala ústeckou outdoorovou galerii Deska, jejíž program též profilovala.

V období 2009–2020 kurátorsky připravila, nebo spolupracovala na výstavách mimo jiné v GASKU, Domě umenia v Bratislavě, Nitranské galérii v Nitre, v Galerii Hraničář v Ústí nad Labem a v Domě umění v Brně. Je editorkou a spolueditorkou mnohých katalogů a knih.

Od roku 2007 působí jako odborná asistentka na Katedře dějin a teorie umění Fakulty umění a designu UJEP v Ústí nad Labem a s tímto městem a regionem je profesně i životně spjata.

Miloslav Polcar *1948

Vystudoval monumentální malbu na VŠUP, věnuje se grafické tvorbě, která se pohybuje na pomezí malby, kresby, grafiky a plastiky. Tiskovou formu využívá jednak jako východisko pro následný otisk, ale také jako samostatný hmotný artefakt. Realizuje osobité kaligraficky pojaté grafiky, ale také ryté a leptané kovové stély navazující na papírové instalace.

V 80. letech se intenzivně zajímal o písemný znak, realizoval monumentální grafiky, reliéfní tisky a autorské knihy.

Tvůrčím způsobem pojímá polaritu pojmů „hmota“ a „vědomí“. Robustní, zemitá, hmotně působící díla a druhý způsob evokuje dojem odlehčení a éteričnosti.

V poslední době pozornost obrací k tématu světla, jež chápe jako fyzikální kategorii a současně spirituální pojem.

Zdroj: webové stránky autora <https://miloslavpolcar.cz/medailon>

Anna Vartecká *1975

pracuje jako teoretička umění, kurátorka výstav a od roku 2001 jako vysokoškolská pedagožka na Katedře dějin a teorie umění Fakulty umění a designu UJEP v Ústí nad Labem. Věnuje se teorii a dějinám fotografie a grafického designu, problematikou a kritikou současného vizuálního umění a jeho přesahy do jiných teoretických disciplín. Jako kurátorka výstav spolupracovala na mnohých domácích i mezinárodních projektech zaměřených na současné vizuální umění.

Je editorkou a spolueditorkou mnohých katalogů a knih, autorkou odborných statí i monografií. Od roku 2003 je komisařkou Ceny EXIT – bienále soutěže studentů českých a slovenských vysokých uměleckých škol.

Helena Samohelová *1941

Vystudovala keramiku u prof. O. Eckerta na VŠUP v Praze. Od počátku se v její tvorbě prosazuje abstraktní, geometricky pojatý plastický reliéf, integrovaný v moderním interiéru, který v monumentálním měřítku dotváří architektonický záměr. Ve spolupráci s architekty vytvořila v 80. letech řadu významných děl ve vnitřním i venkovním prostoru. Reliéfní obkladové stěny a plastiky jsou převážně lité a formované z keramické hmoty.

V současné době pracuje se šamotovou kameninou, její plastiky představují prostorové střety geometrických tvarů, které pronikají a harmonicky spolupracují, aby vytvořily jednotnou kompozici. Jindy přesahují základní linii a překvapivě utváří kontrastní vyznění díla.

Od roku 1979 členkou Mezinárodní keramické akademie, členka SVUK a UB.

Revue Umělecké Besedy Život

Novou šéfredaktorkou byla jmenována Vendula Fremlová. Jednotlivá čísla chce profilovat tematicky a směřovat k tématům a problémům, které rezonují napříč uměleckou scénou. Současně si ale revue ponechá svá obsahová specifika a bude reflektovat dění v Umělecké besedě. Tématem připravovaného čísla 14 jsou "Podoby kresby", přičemž kresba je nahlížena jako základní umělecké gesto. Tento "prazáklad" je též aktualizován v souvislosti s koronavirovou krizí, pocitem nejistoty, ohrožení či neuchopitelnosti.

Na závěr připomínáme... zaplat'te, prosím, členské příspěvky na rok 2020!
Mějte se krásně!

Šárka Radová
Kristina Vašíčková

červen 2020